

Η μνημόνευση των αιρετικών

«Με ρωτάτε, πώς να μνημονεύετε τους γονείς σας πού πέθαναν αιρετικοί. Στην ατομική σας προσευχή να τους μνημονεύετε αναθέτοντας τους στο απέραντο έλεος του Θεού. **Στον ναό όμως μην τους μνημονεύετε.** Η Εκκλησία προσεύχεται για την σωτηρία των τέκνων της και την επιστροφή των πλανημένων. Είναι ο ζωντανός κρίκος όλων των πιστών (ζώντων και νεκρών), που αποτελούν ένα σώμα με κεφαλή τον Χριστό. **Οι άπιστοι (ζώντες και νεκροί) δεν συμμετέχουν σ' αυτό το σώμα.**

Όσοι πεθαίνουν αιρετικοί, μοιάζουν μ' όσους αυτοκτονούν. Η Εκκλησία δεν προσεύχεται γι' αυτούς, διότι πεθαίνουν με θανάσιμο αμάρτημα. Είναι πικρές για σας οι αλήθειες αυτές. Μπορείτε όμως να ελπίζετε στο απεριόριστο έλεος του Θεού και να το επικαλείσθε στις ατομικές σας προσευχές».

Όσιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος
«Απάνθισμα Επιστολών»

Μετάφρασις από τα ρωσικά
ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2004

Σελ. 46 - 47

Και μια μαρτυρία από το βιβλίο:

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΕΥΜΕΝΙΟΣ ΣΑΡΙΔΑΚΗΣ (+1999),
υπό Α. Χ. Σαριδάκη (σελ. 222), όπου διαβάζουμε:

...Το Ίδρυμα είχε επισκεφθεί κάποτε και ο διεθνούς φήμης Φίλος - Προστάτης των Λεπρών, ο Γάλλος Ραούλ Φολλερώ, οπότε ο Γέροντας από αγάπη και απλότητα έκρινε καλό να τον μνημονεύσει βγάζοντάς του «μερίδα» στο Άγιο Δισκάριο, χωρίς να σκεφθεί ότι ως ρωμαιοκαθολικός είναι αιρετικός και δεν επιτρέπεται να μνημονευθεί εκκλησιαστικά. Και το κατάλαβε ο απλός Γέροντας, όταν έκπληκτος και έντρομος είδε καλυμμένο το σημείο της «μερίδας» εκείνης με ψιλοκομμένες μαύρες τρίχες, όπως εκμυστηρεύθηκε λέγοντας: **«Δεν επιτρέπεται...»!**

(Έκδοση Ε', Αθήνα 2006).

Επιλογή: ΛΜΔ

